

Dragi absolvenți, dragi părinți, dragi colegi profesori,

Nimic nu pare mai greu de realizat decât un cuvânt de despărțire, de luat rămas-bun de la niște oameni dragi! În acest caz, de la elevii mei, din clasa a XII-a ȘT1.

De zile bune mă gândesc ce ar fi potrivit să vă spun, astfel încât să vi se pară interesant, util sau, de ce nu, chiar frumos, știut fiind că voi, tinerii, aveți așteptări și standarde ridicate – în tot ceea ce privește diversele aspecte ale existenței. Cum nu sunt un geniu, nu rămâne decât să vă spun ceea ce simt:

Vă iubesc și prețuiesc așa cum un părinte își iubește și prețuiește proprii copii. Mai ales când aceștia (în cazul de față, voi) sunt inimoși, deschiși la minte, frumoși și luminoși – așa cum ați demonstrat pe parcursul celor patru ani de colaborare, din timpul anilor de liceu.

Apreciez mult respectul oferit mie și colegilor mei, prietenia și colegialitatea de care ați dat dovadă – în cele mai variate situații –, implicarea în activitățile care vi s-au propus, în cazul meu, vizitele, excursiile, organizarea muzeului ori activitățile caritabile (de menționat: nu puține, frumoase și roditoare!).

O să vă am în minte mereu, dragii mei, în toate aceste ipostaze firești, și totuși mărețe, din parcursul adolescenței voastre, presărate cu muzică, cu cărți, emoții, tablouri, muzee, teatru, expoziții sau concerte; cu pizza, ceaiuri, lămâi și prăjituri; cu colinde și cadouri de Crăciun, frumoase pregătiri de Ziua Seniorilor și, de ce nu, acele zile cu petrecerile-majorat (de mine doar imaginate!).

Sunt flash-uri din ultimii patru ani, însoțind alte amintiri, acum plăcute: motivat, motivări, motivând, examene de trecere-lunare (orale sau scrise), cu finalul presupus sau sperat: trecute!

Îmi doresc ca tot ceea ce am arătat, aici, să fie un tablou succint a ceea ce am făcut împreună în toți acești ani, rămânând ca timpul să ne arate dacă am făcut ceea ce trebuia și cu ce folos de perspectivă.

Vă mulțumesc pentru tot ceea ce ați reprezentat pentru mine, în calitate de diriginte: elevi deștepți, harnici, cu inițiative și rezultate minunate – cu care m-am mândrit în fiecare zi, chiar dacă am avut uneori și semnale de alt fel, precum: prezenți, dar în altă parte; sportivi, dar în domenii neomologate; vorbăreți, dar nu prezentând lecții ș.a.m.d.

Aprecierile mele, fără dubii, sunt împărtășite și de ceilalți colegi profesori, care v-au cunoscut și învățat, de conducerea școlii sau ceilalți colaboratori din școală (poate cu mici excepții, ce țin de intrarea sau ieșirea din școală).

Vă felicit din toată inima pentru tot ceea ce ați făcut și pentru tot ceea ce veți face, convins fiind că fiecare dintre voi își va aduce, cu prisosință, aportul la schimbarea în bine a lumii în care veți trăi. Darurile primite de la Dumnezeu, moștenirea spirituală (primită de la familiile voastre),

educația construită pe parcursul anilor de școală și dorința voastră de a demonstra, explica și rezolva provocările vieții vor confirma, cu siguranță, speranțele puse în voi. Locurile în care veți fi, în curând, vor deveni mai frumoase, mai calde și mai valoroase prin prezența voastră în ele!

Aveți încredere în voi, în viitorul vostru și al lumii în care veți trăi!

Pentru că nu știu când vom mai avea ocazia de a ne întâlni, într-un astfel de cadru, îmi doresc să vă reamintesc, legându-vă de suflet, pentru viață, următoarele aspecte:

Dumnezeu și relația voastră de prietenie cu El nu trebuie scăpată din vedere niciodată! Chiar dacă orele de religie au fost insuficiente, sper din inimă că ceea ce contează, cu adevărat, am reușit să descoperim împreună. Păstrați pentru vecie viu, în inimile voastre, mesajul Mântuitorului și nu uitați că nici fără iubire, nici fără prieteni, viața n-ar fi viață!

Familia este sfântă! Nimeni, niciodată, nu vă va iubi mai mult decât membrii familiei voastre. Chiar dacă nu sunt întotdeauna de acord cu voi, și chiar dacă vi s-a părut, din când în când, că știți mult mai multe decât ai voștri dragi părinți, viața vă va demonstra că au avut și vor avea mereu dreptate, că v-au iubit și vă vor iubi așa cum nimeni nu o va mai face. Lor le datorați viața, educația și viitorul! Nu pregetați, prin urmare, să le mulțumiți, să-i răsfățați și să fiți mereu alături de ei, demonstrându-le, zi de zi, cât de mult înseamnă pentru voi!

Alese mulțumiri, și din partea mea, celor ce v-au crescut și educat, astfel încât să ne putem mândri, astăzi, cu voi!

Despre **prietenie**, prieteni, ce să vă spun? Sunt sigur că deja v-ați dat seama, din plin, că aceștia ne fac viața mai frumoasă! Înconjurați-vă, prin urmare, de prieteni cu suflete frumoase, cu care să călătoriți împreună prin viață! Călătoria va fi una extrem de plăcută! Mai ales dacă și voi veți fi oameni cu suflete frumoase și mari, cu caractere puternice și pline de calitate, pe care oamenii să le caute și să le prețuiască!

Pasiunile voastre: cultivați-le! Oferiți sufletului vostru o bucurie suplimentară, pe lângă cele aduse de realitățile prezentate anterior!

Muzica, lectura, pictura, teatrul, sportul, dansul și toate celelalte pasiuni pe care știu că mulți dintre voi le au, pot să vă formeze în continuare, să vă modeleze sufletele și să vă facă zilele mai pline, mai bogate, arătându-vă dimensiuni ale existenței umane, pe care nici nu le puteți bănuși!

Să nu uităm că din pasiunea unor oameni ca voi s-au născut opere de artă, s-au ridicat campioni și s-au descoperit lucruri care azi ne marchează pozitiv și valoros viața!

În ceea ce privește **viitorul** vostru, profesia, cariera, sunt convins că vor fi de excepție!

Câtă vreme veți înțelege că tot ceea ce facem trebuie făcut cu responsabilitate, bucurie și dăruire, rezultatele nu se vor lăsa așteptate. Cu siguranță, nu va fi ușor! Nimeni nu a reușit, cu adevărat, fără muncă! Dar voi știți deja acest lucru și, de aceea, am convingerea că, în câțiva ani, veți fi oamenii despre care vom auzi doar lucruri remarcabile!

Atunci, voi avea ocazia de a mă lăuda, cu modestia cuvenită, însă cu imensă bucurie în suflet, spunând celor din jur: „A fost elevul meu!” și, apoi, „Cinste părinților care l-au educat!”, cu atât mai mult dacă vă veți și aminti să puneți mâna la inimă atunci când veți auzi Imnul de Stat al României sau vă veți pleca respectuos în fața valorilor moștenite de la străbuni, înțelegând mesajul transmis de aceștia: „Iubiți-vă patria, purtați-o mereu în sufletele voastre!”.

Știu că nu veți uita nicicând ceea ce ați învățat în cadrul lecțiilor de religie, de istorie sau de literatura română, despre străbuni, despre idealuri și lupta pentru atingerea acestora, despre românii de demult, despre românii de acum și despre viitorul țării, care-i ocrotește.

Fie ca idealurile înaintașilor noștri, în ceea ce privește destinul României, să fie și idealurile voastre, să credeți mereu în ele și să vegheați la libertatea și viitorul luminos al patriei noastre.

Să nu-l uitați pe Nicolae Bălcescu, pe Alexandru Ioan Cuza sau pe Avram Iancu! Respectați memoria celor care au visat și au luptat pentru ca noi, astăzi, să trăim în această țară!

Dragii mei, eu sunt deja mândru de voi!

Aveți încredere în voi, aveți încredere în viitorul vostru!

Această situație pe care o traversăm, acum, va trece! Lumea va reveni la normal! Chiar mai mult decât atât: lumea va fi mai curată, mai frumoasă, mai puternică!

Lecția va fi învățată!

Dumnezeu ne va oferi o nouă șansă, cu noi perspective, cu noi provocări, cu noi și deosebite realizări!

Vă doresc, din suflet, să fiți părți alese din această nouă lume!

Cu respect pentru Creator, dar și a Sa creație, cu dragoste pentru semeni, cu înțelegere și empatie, să treceți măreț prin viață! Să vă călăuzească mereu cuvintele: **credință**, **dragoste** și **onoare**, având speranța că viitorul va fi al celor care cred, iubesc și, mai ales, sunt adevărați Oameni!

În cele din urmă, se cuvine să **le mulțumesc părinților** voștri pentru susținerea, înțelegerea și sprijinul oferit atunci când a fost cazul; pentru încrederea pe care ne-au acordat-o nouă, dascălilor, de la alegerea școlii noastre și până în acest moment de bilanț și rămas-bun.

De asemenea, doresc să mulțumesc conducerii școlii, doamnei directoare Marinela Zamfir, doamnei directoare adjunct Diana Berindeie și domnului director adjunct Iulian Teodorescu, tuturor profesorilor voștri: doamnelor profesoare Corina Sitaru, Emilia Borza, Ileana Oneț, Mădălina Ivan, Cristina Nedelcu, Cristina Chiorean, Simona Fălcușan, Claudia Vlaica, Felicia Pălăcian, Constanța Stăncescu, Alexandrina Giurgiu, Ana-Maria Bușcă, Mirela Budișan și Alexandra Homone, respectiv domnilor profesori Radu Chețeanu, Hadrian Arion, Emil Sitaru,

Gheorghe Fetean, Dan Cicios și Corneliu Bocăneț. Alese mulțumiri și stimatelor doamne de la secretariat, bibliotecă și administrație. Toți aceștia, pe parcursul celor patru ani de liceu, au căutat să vă îndrume, să vă împărtășească din cunoștințele lor, v-au înțeles și v-au ajutat atunci când ați avut nevoie, au crezut în voi și au contribuit la ceea ce sunteți azi, mândri absolvenți ai Liceului Teoretic „Nicolae Bălcescu” din Cluj-Napoca.

Dragi absolvenți ai promoției 2020, vă mulțumesc, încă o dată, vă felicit și fie ca viața să fie bună cu voi.

Și iarăși vă spun: aștept momentul când mă voi lăuda cu voi, cu modestia cuvenită, însă cu imensă bucurie în suflet, „A fost elevul meu!”.

Să fiți mereu lumină pentru ceilalți!

Excelsior!

Cluj-Napoca, 29 mai 2020